

Filosoffen Anders Fogh Jensen kalder internettet for et "kollektivt pissoir". Google hjælper med at finde vej.

► finder hjemmesider, der har en høj troværdighedsscore, og det får de, hvis de kan matches mod noget, der i forvejen er anerkendt som fakta. Så hvis man vil højt op i søgeresultaterne, skal man blive indlemmet i Googles faktabank,« mener Rasmus Pagh.

Mindre meningsløs medicin

Spørger man Jette Dam-Hansen, der er næstformand i Lægeforeningen, er der stort potentiale i, at Google frasortere faktuelle fejl i beskrivelser af medicinalprodukter, fordi selvdiagnosticering via internettet er en voksende tendens.

»I mit arbejdsliv oplever jeg, at folk ofte stiller deres diagnose hjemme fra, fordi de kan læse ting på nettet. Dels kan de læse løgne, dels hidser de sig også tit op til at have symptomer, de reelt ikke har, hvilket kan komplicere diagnosticeringsprocessen mellem patienten og lægen. Måske kommer der en dag, hvor maskinerne kan stille bedre diagnoser, men vi er der langt fra endnu. Lægerne kan stadig meget, som maskiner ikke kan,« siger Jette Dam-Hansen.

Hun er derfor ikke begejstret over en nyligt offentliggjort Google-statistik, der viser, at hver tyvende søgning på Google.com er sundhedsrelateret:

»Hold da op, hvor har vi fokus på sundhed i dag. Måske vi skulle sætte os ud i solen og nyde livet lidt. Jeg har for eksempel de flotteste krokus på min græsplæne uden for vinduet.«

Professor Henrik Schärfe, leder af Aalborg Universitets Center for Computermedieret Erkendelse, ser Googles nye forslag som led i en interessant udvikling mod det, som kaldes "det

semantiske internet". Kort fortalt et internet med søgemaskiner, der kan forstå meninger og sammenhænge.

Mennesker indtager millioner af informationer hvert eneste sekund, men vi er fantastisk gode til at filtrere i dem og zoome ind på det, vi synes er vigtigt i sammenhængen.

Maskinerne gør præcis det modsatte. De er fantastisk gode til at gå helt ned i detaljer, men når et emne bliver tilpas abstrakt, giver de op. Det er den konflikt, vi hver dag oplever, når vi søger på internettet. Vi vil have maskinen til at forstå, hvad vi tænker, så den kan finde det, vi søger.

»Googles forskning er positiv, fordi firmaet arbejder på at overkomme den grundlæggende forskel, der er på datamaskiner og mennesker, og det kan forbedre vores søgeresultater,« mener Henrik Schärfe. Han har arbejdet med kunstig intelligens i 15 år og figurerede i 2012 på Time Magazines liste over verdens 100 mest indflydelsesrige personer.

Det næste store skridt

Henrik Schärfe er usikker på, om mennesket nogensinde perfektionerer drømmen om "det semantiske internet", selv om den nye Google-algoritme er et skridt på vejen.

Han tror, at de næste store gennembrud i kunstig intelligens-forskningen vil komme fra maskiner med krop – i samspil med datamaskiner f.eks. fra Google.

»Når klassiske computere har svært ved at forstå mening, er det, fordi de ikke har brug for det. Men i det øjeblik robotter bevæger sig rundt i

Det er jo også derfor, jeg kalder internettet for et "kollektivt pissoir". Man kan jo godt skrive noget, der er sandt, men som er inderligt ligegyldigt eller vildledende, selv om det er sandt.

Anders Fogh Jensen
Filosof

SÅDAN KAN GOOGLE SORTERE I FAKTUELLE FEJL

1. Du søger på en sætning i søgefeltet som for eksempel "Helle Thorning-Schmidt".

2. Nu identificerer Google-algoritmen uoverensstemmelser mellem indholdet på alle internettets hjemmesider og de 1,6 milliarder stykker fakta, også kaldet "fakta-tripletter", som firmaet allerede har indsamlet i sin enorme faktabank, Knowledge Vault. En "fakta-triplet" kan defineres som: "En person eller en ting og en egenskab ved denne her person eller ting." Et eksempel kan være "Helle Thorning-Schmidt har en nationalitet, og den er dansk."

3. Jo flere uoverensstemmelser der er mellem indholdet på hjemmesiderne og Googles egne fakta, des længere ned daler hjemmesiderne i søgeresultaterne. Hvis en hjemmeside for eksempel har skrevet, at Helle Thorning-Schmidt er svensk, så ved Google-algoritmen, at det er forkert, fordi den kender hendes nationalitet. Hjemmesiden med fejlen får derfor en lavere troværdighedsscore og dermed en dårligere rangering i søgeresultaterne.

verden, så skal tingene betyde noget, for handlinger får større konsekvenser,« siger han.

Kritisk sans er nødvendig

Filosoffen Anders Fogh Jensen priser også Google for at ville lue ud i internettets – eller som han kalder det "vores kollektive pissoirs" – ukrudt. De færreste kan have noget imod, at maskinen sorterer ud i artikler, hvori der står, at Helle Thorning-Schmidt er statsminister i Kina. Det betyder dog ikke, at vi skal være ukritiske.

»Når jeg underviser universitetsstuderende, oplever jeg en tendens til, at de tror, at alt, der står på internettet, er sandt. Så en ny Google-algoritme må ikke betyde, at Google bliver garant for sandheden. At vi læner os tilbage og siger: Nu behøver vi ikke at være kildekritiske, for Google har sorteret for os. Vi skal bevare vores kildekritiske bevidsthed,« siger han.

Det gør vi blandt andet ved at være opmærksomme på, at der kan være forskellige sandhedsbegreber i spil – Og Googles sandhedsbegreb er i høj grad dataorienteret.

»Nok er Helle Thorning-Schmidt statsminister i Danmark, men hvilken slags statsminister er hun? Det bliver endnu et eksempel på, at vi i vores kultur prioriterer det, der kan måles og vejes. Det, der skal forklares og forstås, argumenteres for eller bevises, har Google-algoritmen svært ved at sortere i – selv om det ville være nyttigt,« siger han. »Det er jo også derfor, jeg kalder internettet for et "kollektivt pissoir". Man kan jo godt skrive noget, der er sandt, men som er inderligt ligegyldigt eller vildledende, selv om det er sandt.«